

“Tko bude pio vode koju ću mu ja dati, ne, neće ožednjeti nikada.”

Isus se na svome putu prema Jeruzalemu redovito susreće s ljudima i na razne načine svijetu obznanjuje svoje Božanstvo, no današnji susret je poseban, danas se događaju neke neobične stvari.

Naime, Isus se nalazi u Samarijskom kraju, koji nije bio nimalo naklonjen židovima budući da su oni za Židove bili nevjernici, sekta. Još je zanimljivija činjenica da se Isus u tom kraju susreće s jednom ženom. Sve bi to bilo normalno da se nalazimo u današnjem kontekstu, no u ono vrijeme Židovima nije bilo dozvoljeno imati bilo kakve veze s „nečistima“. Zanimljivo je također da muškarci nisu mogli razgovarati sa ženama u javnosti no postojala je jedna iznimka, tj. mjesto susreta muškaraca i žena. Mogućnost za razgovor bila je kod zdenca, tamo gdje su žene dolazile po vodu, zato ćemo tu primijetiti da se u Bibliji četo pojavljuje zdenac kao mjesto različitih slavlja.

U ovom susretu Isus propituje srce žene, vidi čitavu njezinu prošlost, sve njezine slabosti i padove u čemu ga ona prepoznaje kao Božjeg čovjeka, proroka. Kada od nje treži vode da se napije zapravo nije on onaj koji je u potrebi nego prepoznaje njezine potrebe, ali je želi isprovocirati kako bi zatražila ono što je potrebno za njezin život. Kao i uvijek Isus u svome naumu uspijeva i otvara ženi oči, stavlja u njezino srce čežnju za neprolaznim vrijednostima koje samo Bog može dati.

Govor o „živoj vodi“ koju Isus nudi poticaj je svakome vjerniku da od Boga traži milost, da traži sve ono što je potrebno za život, te a taj način skuplja one neprolazne vrijednosti.

vlč. Ivan Valentić, župni vikar
23.03.2014.